

ECLOGA II

Formosum pastor Corydon ardebat Alexin,
delicias domini, nec quid speraret habebat.
tantum inter densas, umbrosa cacumina, fagos
adsidue ueniebat. ibi haec incondita solus
montibus et siluis studio iactabat inani:

'O crudelis Alexi, nihil mea carmina curas?
nil nostri miserere? mori me denique cogis?
nunc etiam pecudes umbras et frigora captant,
nunc uirides etiam occultant spineta lacertos,
Thestylis et rapido fessis messoribus aestu
alia serpullumque herbas contundit olentis.
at mecum raucis, tua dum uestigia lustris,
sole sub ardenti resonant arbusta cicadis.
nonne fuit satius tristis Amaryllidos iras
atque superba pati fastidia? nonne Menalcan,
quamuis ille niger, quamuis tu candidus esses?
o formosae puer, nimium ne crede colori;
alba ligustra cadunt, uaccinia nigra leguntur.

Despectus tibi sum nec qui sim quaeris, Alexi,
quam diues pecoris, niuei quam lactis abundans.
mille meae Siculis errant in montibus agnae;
lac mihi non aestate nouom, non frigore deficit.
canto quae solitus, si quando armenta uocabat,
Amphion Dircaeus in Actaeo Aracyntho.
nec sum adeo informis; nuper me in litore uidi,
cum placidum uentis staret mare. non ego Daphnin
iudice te metuum, si numquam fallit imago.

O tantum libeat mecum tibi sordida rura
atque humilis habitare casas et figere ceruos
haedorumque gregem uiridi compellere hibisco!

2.1-73 PR poeta corydon PR 1. corydon pastor R 7 coges R
9 lacertas Pⁱ 12 at γω Seru.: ad P: ac R: ad me cum agnoscit Seru.
tua nunc Pⁱ 24 arctaeo P 27 fallat PⁱR: fallit bf

mecum una in siluis imitabere Pana canendo.
Pan primum calamos cera coniungere pluris
instituit, Pan curat ouis ouiumque magistros;
nec te paeniteat calamo triuisse labellum.
haec eadem ut sciret, quid non faciebat Amyntas? 35
est mihi disparibus septem compacta cicutis
fistula, Damoetas dono mihi quam dedit olim
et dixit moriens: 'te nunc habet ista secundum';
dixit Damoetas, inuidit stultus Amyntas.
praeterea duo - nec tuta mihi ualle reperti - 40
capreoli sparsis etiam nunc pelliis albo,
bina die siccant ouis ubera; quos tibi seruo.
iam pridem a me illos abducere Thestylis orat;
et faciet, quoniam sordent tibi munera nostra.

Huc ades, o formosae puer. tibi lilia plenis 45
ecce ferunt Nymphae calathis; tibi candida Nais,
pallentis uiolas et summa papauera carpens,
narcissum et florem iungit bene olentis anethi;
tum casia atque aliis intexens suauibus herbis
mollia luteola pingit uaccinia caltha. 50
ipse ego cana legam tenera lanugine mala
castaneasque nuces, mea quas Amaryllis amabat;
addam cerea pruna - honos erit huic quoque pomo -
et uos, o lauri, carpam et te, proxuma murte,
sic positae quoniam suauis miscetis odores. 55

Rusticus es, Corydon; nec munera curat Alexis
nec, si muneribus certes, concedat Iollas.
heu heu, quid uolui misero mihi? floribus Austrum
perditus et liquidis inmissi fontibus apros.

Quem fugis, a, demens? habitarunt di quoque siluas 60
Dardaniusque Paris. Pallas quas condidit arces
ipsa colat; nobis placeant ante omnia siluae.

32 primus ωα codd. Seru. (ad Ecl. 3.25) et Philarg. 41 ambo R 42 quod R
47 papauere P 56 est PⁱR 57 certet R 58 heheu P: cheu γαα
61 quae Pⁱ: quae R

torua leaena lupum sequitur, lupus ipse capellam,
florentem cutisum sequitur lasciua capella,
te Corydon, o Alexi; trahit sua quemque uoluptas. 65

Aspice, aratra iugo referunt suspensa iuueni
et sol crescentis decedens duplicat umbras.
me tamen urit amor; quis enim modus adsit amori?
a, Corydon, Corydon, quae te dementia cepit!
semiputata tibi frondosa uitis in ulmo. 70
quin tu aliquid saltem potius, quorum indiget usus,
uiminibus mollique paras detexere iunco?
inuenies alium, si te hic fastidit, Alexin.'

ECLOGA III

MENALCAS DAMOETAS PALAEMON

M. Dic mihi, Damoeta, quoum pecus? an Meliboei?

D. Non, uerum Aegonos; nuper mihi tradidit Aegon.

M. Infelix o semper, oues, pecus! ipse Neaeram
dum fouet ac ne me sibi praeferat illa ueretur,
hic alienus ouis custos bis mulget in hora, 5
et sucus pecori et lac subducitur agnis.

D. Parcius ista uiris tamen obicienda memento.
nouimus et qui te transuersa tuentibus hirqis
et quo – sed faciles Nymphae risere – sacello.

M. Tum, credo, cum me arbustum uidere Miconos 10
atque mala uitis incidere falce nouellas.

D. Aut hic ad ueteres fagos cum Daphnidos arcum
fregisti et calamos, quae tu, peruerse Menalca,
et, cum uidisti puero donata, dolebas
et, si non aliqua nocuisses, mortuus esses. 15

M. Quid domini faciant, audent cum talia fures?
non ego te uidi Damonos, pessime, caprum

70 ulmo est *R* *Seru.* 73 alexis *P*² 3.1–26 *PR* menalcas damoetas
palaemon *PR* 3 ouis *P* 4 ille *R* 16 facient *γ*^α

excipere insidiis multum latrante Lycisca?
et cum clamarem 'quo nunc se proripit ille?
Tityre, coge pecus', tu post carecta latebas. 20

D. An mihi cantando uictus non redderet ille,
quem mea carminibus meruisset fistula caprum?
si nescis, meus ille caper fuit; et mihi Damon
ipse fatebatur sed reddere posse negabat.

M. Cantando tu illum? aut umquam tibi fistula cera 25
iuncta fuit? non tu in triuiis, indocte, solebas
stridenti miserum stipula disperdere carmen?

D. Vis ergo inter nos quid possit uterque uicissim
experiamur? ego hanc uitulam – ne forte recuses,
bis uenit ad mulctram, binos alit ubere fetus – 30
depono; tu dic mecum quo pignore certes.

M. De grege non ausim quicquam deponere tecum.
est mihi namque domi pater, est iniusta nouerca,
bisque die numerant ambo pecus, alter et haedos. 35
uerum, id quod multo tute ipse fatebere maius,

insanire libet quoniam tibi, pocula ponam
fagina, caelatum diuini opus Alcimedontos,
lenta quibus torno facili superaddita uitis
diffusos hedera uestit pallente corymbos. 40

in medio duo signa, Conon et – quis fuit alter,
descripsit radio totum qui gentibus orbem,
tempora quae messor, quae curuos arator haberet?
necdum illis labra admoui, sed condita seruo. 45

D. Et nobis idem Alcimedon duo pocula fecit
et molli circum est ansas amplexus acantho
Orpheaque in medio posuit siluasque sequentis;
necdum illis labra admoui sed condita seruo.
si ad uitulam spectas, nihil est quod pocula laudes.

M. Numquam hodie effugies; ueniam quocumque uocaris.

25 haut *ex Philarg.*: haud *d* 26 uincta *R* 27–52 *PRV* 27 stipula
miserum *V*¹ 38 facili *Seru.*: facili *V* *Don. ap. Seru.*: factis *P*²: facili *P*¹:
fragilis *R* 41 toto *V*¹